

زیبا، نوه‌ی باباخرمایی بود. هشت
سال پیش به دنیا آمد. باباخرمایی
همان روز توی حیاط برای زیبا یک
نهال خرما کاشت و گفت: «این نهال
با زیبا بزرگ می‌شود و روزی هم
خرما می‌دهد.» باباخرمایی هشت
سال از نهال مواظبت کرد. به نهال
کود داد. آب داد. کم‌کم بزرگ شد.
درخت شد. امسال خرما داد!

